

ANYAGVIZSGÁLÓK LAPJA

A Magyar Roncsolásmentes
Vizsgáló Szövetség Lapja
MAROVISZAz ország vezető szaklapja.
Alapítva: 1991-ben.Negyedévente elektronikusan megjelenő folyóirat.
Országos, iparágakat átfogó, szakmai folyóirat a
minőségért és biztonságunkért.Az Anyagvizsgálók Lapjának szerkesztősége a ki-
adó, a **MAROVISZ**, a Magyar Roncsolásmentes
Vizsgáló Szövetség címén érhető el:

1191 Budapest, Üllői út 206., B. ép. II. lh.

Tel.: (36-1) 278-0632;

fax: (36-1) 278-0633;

e-mail: info@anyagvizsgaloklapja.huweb: www.anyagvizsgaloklapja.hu
www.avilap.hu

Az Anyagvizsgálók Lapjának szerkesztőbizottsága:

Dr. Dívós Ferenc

† Dr. Gillemot László

Harnisch József

Kecskés Péter

Lutor Attila

Dr. Mertinger Valéria

Skopál István

Szűcs Pál

Zsoldos Zsuzsanna

Dr. Tóth László, felelős szerkesztő

Dr. Trampus Péter, felelős kiadó

Berki Gábor, főszerkesztő

Balogh Bence, digitális szerkesztő

tripladuplav.hu
webstudio

Az elektronikus folyóirat szerver háttérét a

tripladuplav.hu
webstúdió biztosítja.

ISSN: 1215-8410

JEGYZET

„Saure Wochen, frohe Festen” mondja egy német közmondás, amit talán úgy is lehet fordítani, hogy kemény folytonos munka és vidám ünneplés. A Tisztelt Olvasó – gondolom - azonnal egy magyar mondást idézve kérdez: „Hogy kerül a csizma az asztalra?” Nem folytatván a szójátékokat, maradjunk a tényeknél. Az Anyagvizsgálók Lapjának első száma 1991-ben jelent meg, de az alapítás előkészületei már 1990-ben megindultak. Most, amikor már lassan 30 év telt el Szappanos György kiváló gondolatának megszületésétől, mindenki számára nyilvánvaló, hogy 30 év kemény munkája (Saure Wochen) tette lehetővé a lap fennmaradását. A „frohe Festen” pedig előttünk áll, amelyet a 2020-as és 2021-es évek „ünnepi számaival” kívánunk átélni. E számokban emléket kívánunk állítani egyrészt azon nagyszerű szakembereinknek, akik már nem lehetnek közöttünk, de tevékenységük mérföldköveket jelöl, másrészt azoknak, akiknek köszönhetjük lapunk folytonosságát. Hogy e törekvésünk sikeres lehessen, várjuk Tisztelt Olvasóink történeteit, anekdotáit, ill. a történelmi időt átölelő periódus szakmai fejlődését bemutató közleményeit.

Most nem kívánom értékelni Lehofer Kornél és Gillemot László, korábbi felelős szerkesztők áldozatos munkáját – erre a következő számokban visszatérek – inkább azt hangsúlyoznám, hogy milyen „súlyos” (nagy jelentőségű) témákkal záránk lapunk első, nagyobb periódusát. Az egyik „örök-zöld” téma, a kisciklusú fáradás. Noha vissza-visszatérő témakör, talán azt is mondhatjuk, hogy sokat tudunk sajátosságairól, de még most sem „eleget”. A másik témakör a mérnöki szerkezetek biztonságos üzemeltethetősége szempontjából legfontosabb tudományterületet érinti, bemutatván azt, hogy az elmúlt 50 év elméleti megfontolásai miképpen ültethetők át a mindennapi gyakorlatba, létrehozván a „mindennapi törésmechanikára alapozott biztonság” szemléletét.

Sajnos e lapszámunk most sem mentes a minket magunkra hagyó szakember méltatásától. Most Dr. Szunyogh Lászlótól búcsúzunk, aki egy hosszú élet kitartó eredményes munkájával írta be nevét szakmai életünk arany-könyvébe.

Dr. Tóth László